

OHO! MINÄKÖ VOITIN?

ATARI® G 520ST

Posiolainen Saku Niskanen hämmen-tyi täysin, kun hänen kotiovelleen kannettiin Vuoden Mikro -äänestyksen päävoitto. Huomattavasti tyynemmin ottivat maahantuojaan edustajat Commodore 128:n saaman arvoni-
men ja Vuoden Mikro-patsaan.

Sivut 10-11

ÄÄNESTYSVOITTAJA YLLÄTETTIIN KOTIOVELLAAN

Kun kotiolla seisoo uppo-outo ihminen ja tivaan 11-vuotiaan miehenalun nimeä, kenet tahansa viikarin ajatukset käyvät monen megahertsin kellotaajuudella miettien mahdollisia syntejä. Kun sitten syliin nostetaankin tietokonealaikoita ja omintilaan Printin mikroäänestyskilvan pääpääkinnon voitosta, kenet tahansa viikarin kommentit voi olla vain: – Ei oo totta!

■ – Ei voi olla totta, kommentoivat 11-vuotiaan posiolaisen Saku Niskanen vanhemmatkin tammikuun viimeisellä viikolla, kun sisästä heille ilmoitettiin. Vanhempiä pyydettiin pitämään täysousta salissa, kunnes paikalle ehdittäisiin voittokoneen kanssa.

Samanlainen oli kyllä toimituksen reaktiokin, kun arannon jälkeen ilmeni, ettei Saku Niskanen ollut ensi kertaa pappia kydyissä. Viime syksynä Festa-nuorisomiesten yhteydessä poka nimitettiin voitti lahjakortin, jonka ansiosta Postille kulkeutui Spectravideo X'press. Sitä X'pressiä Saku äänestyskilpään lähettämässään kuponkissa kannatti Vuoden Mikroksi 1985, ja Atari 520ST oli huolellisesti rasittu pakettioikeiksi. Ja tässä sitä nyt sitten ollaan.

Täydellinen ylätlys

Tarkkaan olli voitto Niskanen

perheessä Sakula salattu. Runebergin päiväksi – totta kai liputuspäiväksi – olli voiton tuotti suunniteltu. Sakulle se oli normaali koulupäivä, jonka jälkeen hän oli jo sopinut menosta kaverin luokse. Takki päällä odotelti aiti-Helleen lähtöpuala ja hivenen ihmetteli, miksi se lupa viipyi.

”Ei oo totta!” –kommentin jälkeen Saku oli hyvän aikaa melkoisen vaihteilas mies. Mitä nyt ohimennen ensimmäisiä laatioita sisään kantesaan äidille selvitti, minkälaista tavaraa ja miksi olli sisään tuomassa.

Monitorin sai voittajaa itse hakea outo peräluukusta ja sitten jo kielenkannanin into-
sivat.

– Oikee se värinmonitori?

Kovin hirteti ei petettyms ollu, kun monitori osoittautui

vain mustavalkoiseksi.

Asiantuntivasti Saku turkki laiton toisen jälkeen ja haeskeli systeemi- ja ohjelmalevyjä vakuuttukseen, että kaikki olli mukana. Siinä vaiheessa muistui mieleen vierailua odottava kaveri, jolle Saku jäyhästi puhelimessa ilmoitti, että tuli ”pikku este”.

Kolmas kone

Pienestä iästään huolimatta Saku on harrastanut mikroja jo muuttaman vuoden. Alkainnostuksen antoi hyvä kaveri päivähoidosta. Sitten isä-Antti, Minna-sisar ja Saku ostivat kolmeen pekkään Spectravideo 328:n.

Festa-messujen voitto taloon X'pressin ja 328 meni myyntiin. Mitenkä mahtaa nyt

Kun kirjakauppa Pohjalaisen osastopäällikkö Juha Lukkarila ryhtyi nostamaan Atari-paketteja Saku karse alkoivat nousta rystäälle ja tilanne tuntui epätoivotta. Aiti-Helena saattoi pakettien purkamis-
Bennessä asiasta vilkon. Kävälle ja jäätelölle Sakulla ei ollut aikaa: olli tutkittava uuden koneen olli-
voittokoneen X'pressin paikkaa ja puhelimitse perutettava tapaaminen kaverin kanssa, kun ”tuli p

– Kun syliin, pojan ajatukset ja välitönsä jo tunnustaa hjekirjat, mietittävä edellisen likkueste”.

– ”Ressun” käydä, kun on Atari talossa?”

– Kyllä minä taidan sen pitää, kun sillä osaa enemmän itse tehdä. Saku arveli.

Poikaa ilahdutti X’pressin ja Atarin sama levykoko, 3,5 tuumaa. Yhdellä vaivalla saa levyt kunnallekin koneelle, varsinkin kun ne on hankittava Posiosta kauempana.

– Onhan täällä Posiollakin mikroja myyvä liike, mutta siellä on melkein vain tuota Commodore 64:n tavaraa.

Sakun mukaan posiolainen mikrokanta on ”50-60 kuusnelosta ja oliko 5 C-128:aa”. Poikaa itseään Commodoren koneet eivät kummemmin viehätä.

– Niissä tahtoo niin helposti jäädä vaan siihen pelamiiseen. Olen minä vähän kaveriden luona käynyt niitä pe-

lejä pelaamassa, mutta enemmän tykkään tehdä ohjelmia itse.

Itse tekemisen ja oppimisen kannalla on Antti-isäkin, Posion kunnankamreeri, jonka mielestä atk-opetus olisi aloitettava jo ala-asteella eikä vasta valinnaisaineena yläasteella.

Kokenut kaveri

Paketteja purkavasta ja niiden sisältöä tarkastavasta Sakusta huomasi heti, että poika on mikroilla muutama tehnyt kuin pelannut. Tiirasi levyaseman, kokeili näppäimistö-tuntumaa ja havaitsi oitis, että hieman olivat kirjaimet eri paikoillaan kuin normaalisti. Näppäimistön saksalainen standardi ei poikaa hätkähdyt-

tänyt.

– Totuttumissuys.

Laatitot purkautuivat ensin perheen ruokapöydälle, mistä tavarat syöttiin muualle voittokahvin alta. Sakun coca-cola jäi kylä juomatta ja jätskimehiä hän ei kuulemma edes ole. Muiden maistellessa Saku tutki innokkaasti jo manuaaleja.

– Laiteen kytkemiseen poika ei hätäillen ryhtynyt.

– Antaa nyt lämmitä ensin, ettei tule vahinkoja. Saku tuumi ja pohditskeli ilmeisesti miten kylmä autossa oli mahtanut olla Oulun ja Posion välillä. Oma miettimisensä oli siinäkin, mihin uusi kone rivitalossa asennettaisiin.

– Yy, kaa, koo, laski Saku sähköjohtoja ja totei pistokkeiden takahuoneessa kylä riittävä...